

LA GÀBIA

GERMÁN MACHADO
CECILIA VARELA

Andana
editorial

Al principi hi va haver una gàbia.
El nen la va trobar a les golfes.
Una gàbia de filferro. Una gàbia petita.

Va portar la gàbia al menjador de casa i
va dir cridant a la mare:

Mare,
vull un
hàmster!

La mare venia de dutxar-se.
Va mirar el nen i va mirar la gàbia.

- Per a què vols un hámster, Nil?
- Per posar-lo a la gàbia.
- No m'agraden els animals engabiats.

Però a mi
SÍ.

La discussió va continuar fins que va arribar el pare
d'en Nil, que venia de treballar al jardí de la casa.

Pare,
vull un
hámster!

Al teu pare
tampoc no li
agraden els animals
engabiats.

Però a mi sí,
I EN VULL UN.
Vull un hámster!

Els animals
engabiats
es moren.

Jo el
cuidaré.

Es moren
encara que
els cuidis.

El meu no
es morirà.

—RES D'ANIMALS!
—va dir la mare, seca, definitiva.

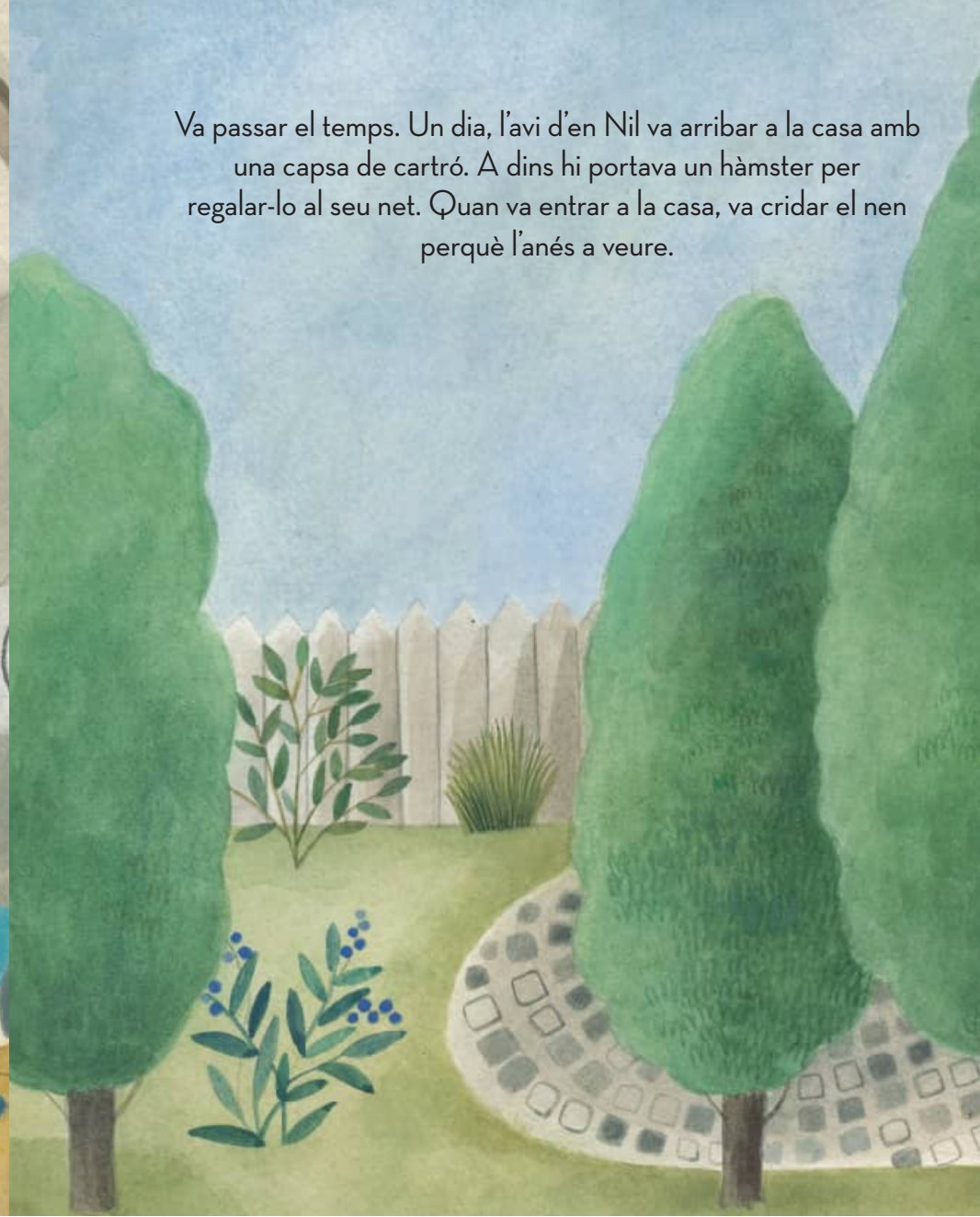

En Nil no hi va insistir més. Es va endur la gàbia al dormitori.
La va posar al costat de les joguines. Dins de la gàbia hi va posar
un ninot, però després el va treure perquè
no li va agradar com quedava.

Ell volia un hámster.

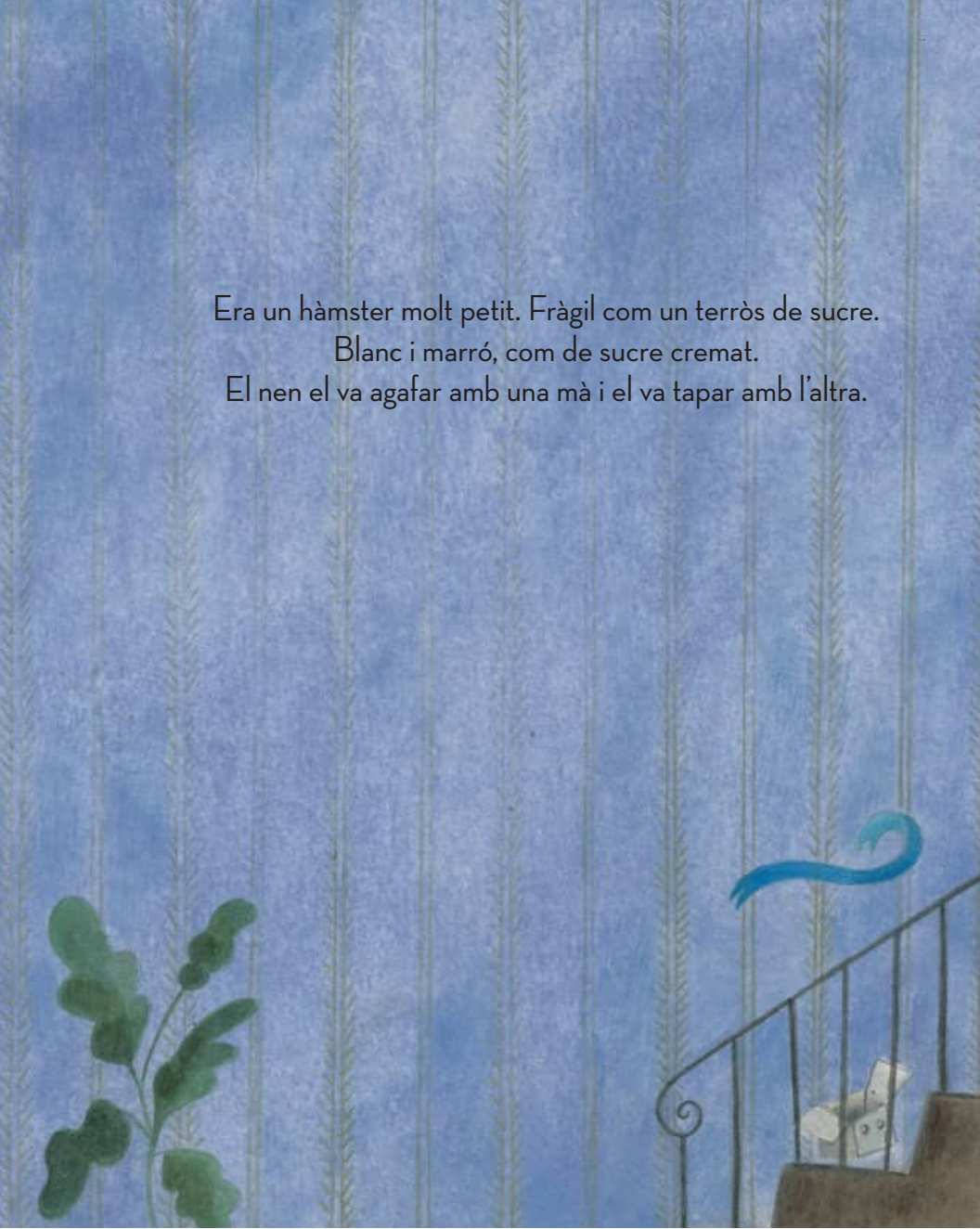

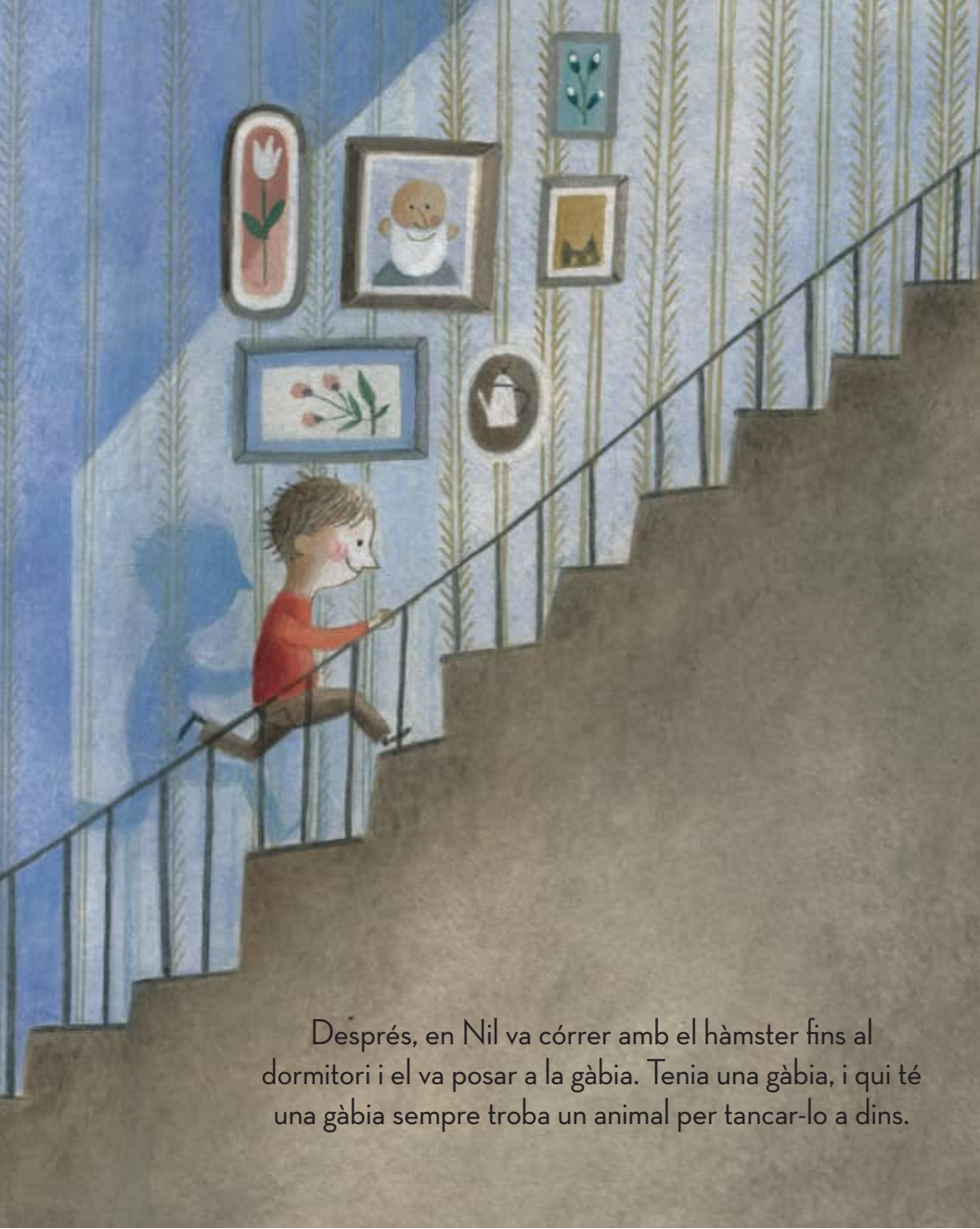
Va passar el temps. Un dia, l'avi d'en Nil va arribar a la casa amb una caps de cartró. A dins hi portava un hámster per regalar-lo al seu net. Quan va entrar a la casa, va cridar el nen perquè l'anés a veure.

Era un hámster molt petit. Fràgil com un terròs de sucre.
Blanc i marró, com de sucre cremat.
El nen el va agafar amb una mà i el va tapar amb l'altra.

Després, en Nil va córrer amb el hámster fins al dormitori i el va posar a la gàbia. Tenia una gàbia, i qui té una gàbia sempre troba un animal per tancar-lo a dins.

—Aquest hámster, engabiat, es morirà —va dir el pare, que havia seguit el seu fill al dormitori després de discutir una mica amb l'avi.

—Jo el cuidaré —va replicar el nen.

—Es morirà encara que el cuidis. Els animals no estan fets per viure en gàbies.

En Nil va cuidar el hámster. Molt, el va cuidar. Tota l'estona, el va cuidar.
Li va donar enciam, fonoll i llavors de gira-sol per menjar.
El va mantenir net. Va procurar que no passés fred.